Р Е Ш Е Н И Е
№ 40758

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 11 състав,** в публично заседание на 28.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8027** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.26, ал.12 от ЗЧРБ.
Образувано е по съединени жалби на:
1.М. М., гражданин на И. чрез адв. К. срещу Отказ №513з-5891/29.05.2026г. на началника на отдел „Миграция“ СДВР за предоставяне на право на продължително пребиваване в РБългария ;
2.Д. Е. - гражданка на Ислямска република И. и съпруга на М. М. срещу Заповед №513з-6378/09.06.2026г., издадена от Началник на отдел "Миграция " - СДВР, с която е отказано право на продължително пребиваване в Република България.
3.М. К. - непълнолетна гражданка на Ислямска република И., чрез законния й представител и нейна майка - Д. Е., чрез адв. К. срещу Заповед №513з-6377/09.06.2026г., издадена от Началник на отдел "Миграция" - СДВР, с която е отказано право на продължително пребиваване в Република България.
4.М. С. - Гражданка на И., непълнолетна, действаща чрез своята майка Е. Д. - гражданка на Ислямска република И. срещу Заповед №513з-6376/09.06.2026г., издадена от Началник на отдел "Миграция " - СДВР, с която е отказано право на продължително пребиваване в Република България.

В жалбите се твърди незаконосъобразност на постановените откази. Оспорва се компетентността на „За началник на отдел „Миграция“ – СДВР“ да ги подписва, като тъй като не е титуляр на длъжността „началник на отдел „Миграция“ – СДВР. Съдържанието на Заповед № 513з-5977/19.05.2025г. не е известно на жалбоподателя. Твърди се противоречие с материалния закон, тъй като административният орган неправилно е тълкувал и приложил чл. 24, ал. 1, т. 6

ЗЧРБ. Нормата не поставя като условие за продължаване на пребиваването сключване на договори с български дружества, реализиране на търговски сделки, постигане на определен оборот, доказване на конкретен финансов резултат или определен минимален брой срещи. Съгласно издадения от Б. сертификат, търговското представителство е неюридическо лице без право на стопанска дейност, а на търговския представител изрично са възложени дейности по маркетинг и представяне на дружеството на територията на Република България. Именно такива действия са установени и доказани по преписката чрез представената кореспонденция, рекламни материали, каталози и визитни карти. Административният орган е смесил „представителна дейност“ с „търговска дейност“ и е приложил неправилен критерий. Сътрудничеството на търговския представител не се свежда единствено и задължително до сключване на договори, може да се състои и в осъществяване на рекламна и информационна дейност, и създаване на предпоставки за бъдещо търговско сътрудничество. Представените имейли са адресирани до български търговски дружества, осъществяващи дейност в сферата на предлаганите от търговското представителство „САМ ПАРС Р. К. Л.“ продукти, които се произвеждат и търгуват от представляваното чуждестранно дружество в Ислямска република И.. Същите съдържат предложение за партньорство, представяне на дейността и продуктите на чуждестранното дружество, информация относно предлаганите от него стоки, както и покана за бъдещо сътрудничество. Законът не въвежда критерий за минимален обем дейност. Оспорената заповед не посочва какъв обем дейност административният орган счита за достатъчен, за да се приеме, че търговският представител реално осъществява представителна дейност по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ.

Съдебната практика по сходни казуси приема, че когато е налице дейност на търговското представителство, нейният обем сам по себе си не следва да бъде абЬолютизиран, доколкото резултатите от такава дейност зависят не само от волята и усилията на представителя, а и от пазарна среда, икономическа ситуация, реакция на потенциалните партньори, международна обстановка и други обективни фактори. В този смисъл следва да бъде съобразена и практиката на ВАС, включително Решение № 1500/10.02.2026 г. поадм. б. № 11198/2025 г., I.., доколкото приема, че обемът на дейността не е решаващ, ако такава дейност е осъществявана. В случая административният орган не е отрекъл автентичността на представените имейли, не е оспорил, че същите действително са изпратени до български търговски дружества, нито е |посочил, че съдържанието им е неотносимо: към дейността на търговското представителство. Въпреки това е приел, че липсва реално осъществявана дейност единствено поради обстоятелството, че не са представени договори или доказателства за възникнали търговски взаимоотношения.

Административният орган неправилно е оценил доказателственото значение на представения в хода на кандидатстването сертификат от Б. № 1272/14.04.2026г. Фактическата обстановка не е била пълно й всестранно изяснена, доказателствата не са обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност. Нарушено е правото на участие и защита на жалбоподателя, в издадената заповед липсват мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Жалбоподателите в съдебно заседание се представляват от адв. К., която поддържа жалбите, представя писмени защити.

Ответникът – началникът на отдел „Миграция“ - СДВР, чрез пълномощника си юрисконсулт И. оспорва жалбите като неоснователни. Представя писмени бележки.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. М., както и неговото семейство – съпруга и двете им деца са граждани на

Ислямска република И.. М. М. бил продължително пребиваваш чужденец в Република България на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ за срок до 01.05.2026 год. На основание чл.24, ал.1, т.13 от ЗЧРБ "членове на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване" до 01.05.2026г. са имали издадено разрешение за продължително пребиваване неговата съпруга и двете им деца.

На 06.04.2026г. М. М. подал заявление с вх. № 101021/06.04.2026г. за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ - като представител на чуждестранно търговско дружество, регистрирано в Българската търговско-промишлена палата с наименование САМ ПАРС Р. К. Л., Булстат №[ЕИК]. Като доказателство за основанието, на което кандидатства, чуждия гражданин е приложил към заявлението сертификат № 1272/14.04.2026г. от Б.. В хода на разглеждане на заявлението е изискано с уведомително писмо рег. 513000- 34753/11.05.2026г. от М. М. да представи доказателства за извършената от него като търговски представител дейност в периода от 01.04.2025г. до момента, в изпълнение на програмата за дейността на представителството. На 15.05.2026г. чуждият гражданин е представил в отдел „Миграция“ - СДВР копия на 20 (двадесет) броя имейли от М. М. за 2026г. Според мотивите на заповедта, не са представени доказателства за проведени срещи, сключени договори или осъществени други взаимоотношения с български партньори, които да показват участие на чуждия гражданин и някаква дейност на търговското представителство, за искания период. Това е довело до извод, че в периода от 01.04.2025г. до момента на издаване на заповедта М. М. не е осъществявал дейност на търговски представител, съгласно условията на чл. 24, ал.1, т.6 от ЗЧРБ. На основание чл.26, ал. 2 от ЗЧРБ е отказано издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденеца, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24(1), т.6 от ЗЧРБ.

По подаденото с № 101022/06.04.2026г. заявление за предоставяне право на продължително пребиваване на основание чл. 24. ал.1. т. 13 от ЗЧРБ от съпругата му Д. Е./ J. Е., [дата на раждане] , гражданка на И. е установено, че чуждата гражданка е имала разрешено продължително пребиваване на същото основание за срок до 01.05.2026год. като член на семейство - съпруга на М. М.. Тъй като по заявлението на съпруга е издадена заповед за издаване на отказ за предоставяне право на продължително пребиваване на чужденец в Република България с № 51 Зз- 5891/29.05.2026 год. на „За началника“ на отдел „Миграция“ – СДВР, липсата на разрешено продължително пребиваване на М. М. е изложено като пречка за предоставяне право на пребиваване на съпругата Д. Е.. Със Заповед №513з-6378/09.06.2026г., Началник отдел "Миграция" - СДВР е постановил по подаденото от Д. Е. заявление № 101022/16.04.2026 г. отказ, тъй като не отговаря на условията по чл. 24, ал.1, т.13 ЗЧРБ. Със същите мотиви са постановени и отказа на децата М. К. - Заповед №513з-6377/09.06.2026г. и М. С. - Заповед №513з-6376/09.06.2026г., издадени от Началник на отдел "Миграция" – СДВР.

В административното производство заявителят М. М. е представил 20 броя електронни писма до различни търговци на строителни материали в България, с които, заедно с М. Х. представят производствената компания за строителен камък от И., чието рекламно представителство се намира в С.. Всички мейли са от дата 05.04.26г., изпратени са приблизително в рамките на час и половина. Видно от представеното извлечение от банковата сметка на М. Р. М. в „Банка ДСК“ ЕАД, за периода 01.04.2026г. до 04.05.2026г. са налични постъпления от общо 34 000 евро – неколкократни преводи от сметка на съпругата му Д. Е., преводи от М. Д., М. Х., парични вноски правени от лицето по собствената му сметка през АТМ, налични са и два превода от „Киан Груп“ ЕООД на стойност общо 10000евро без посочено основание.

Допълнително по делото са представени договор за сътрудничество и търговско представителство

между „Грийн Белс“ ООД и S. P. R. C., сключен на 17.02.2026г. в С., Решение за вписване на търговско представителство на S. P. R. C. в БТТП № [ЕГН]/07.12.2021г., според което М. М. е вписан като търговски представител на 26.09.2025г., електронни писма с предложения за партньорство и доставка на декоративни материали от август и септември 2026г., изпратени от М. М..
В съдебно заседание са разпитани като свидетели иранските граждани А. Х. М. и М. Г. Б.. А. Х. М. се познава със М. М. от 2025г., помогнал му е да си намери офис под наем, свидетелства, че е присъствал на проведена среща в България мол между жалбоподателя М. и клиенти, свидетелят е превеждал на български по време на срещата, твърди, че е имало още 10 -11 срещи, като М. съветва клиентите си кои продукти са подходящи като тухли и камък, консултира ги какво да купят. М. Г. Б. има фабрика във България за млечни продукти, с М. М. се познава от преди една – две години, той е идвал при него да презентира материалите си, показвал му е каталози и брошури на строителна фирма, фирмата има и машини за храна, сключили са договор заедно преди шест месеца.
Жалбоподателят М. М. прилага към жалбата си и брошура на български с предлаганите артикули - тухли и изкуствен камък, както и своя визитна картичка на „мениджър продажби“ на Сам Парс Р. с офис на адрес на [улица], ет.4 офис 408 и посочен телефон.

При така установените фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:
Жалбите са подадени в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК във вр.с чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ, от страна с правен интерес – адресат на акта, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.
По същество жалбите са неоснователна по следните съображения:
Оспорените откази са издадени от компетентен орган – началника на отдел „Миграция“ СДВР - съгласно Заповед №513з-5977/19.05.2025г. (лист 168 от делото) С. С. – началник отдел „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР е оправомощен да осъществява общото и непосредствено ръководство на отдел „Миграция“ СДВР, като по силата на заповедта е подписал обжалваните отказа „за началник“.
При издаването на оспорения акт не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.
Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ (изм. - ДВ, бр. 52 от 2025 г.) разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са представители на чуждестранно търговско дружество, представило документи за:
-данъчна изрядност, за годишен оборот в размер най-малко на 100 000 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута, изчислена по официалния курс на Българската народна банка, валиден в деня на приемане на редовните документи за регистрация на търговското представителство в Българската търговско-промишлена палата, придобит за период от всяка от две последователни години преди регистрацията на търговското му представителство;
- удостоверение за актуално състояние на чуждестранното лице, издадено не по-рано от 6 месеца и с валидност 6 месеца от датата на издаването му от съответния компетентен орган по регистрацията, съобразно националното му законодателство;
- тези обстоятелства се удостоверяват при издаването на сертификат от Българската търговско-промишлена палата в резултат на предоставени от чуждестранното лице официални документи от страната по регистрация на търговското дружество;
-разрешение за пребиваване на това основание могат да получат до двама представители на чуждестранното търговско дружество;

-при постъпило искане за продължаване срока на пребиваване на това основание Българската търговско-промишлена палата издава нов сертификат след деклариране от търговския представител на извършената от него дейност в периода на предходното пребиваване и в изпълнение на програмата за дейността на представителството;
- наличие на доказателства за офис, осъществени представителни действия и/или взаимоотношения с български партньори и удостоверение за актуално състояние на чуждестранното лице с валидност 6 месеца от датата на издаването му;
-чуждестранното лице е задължено в 30-дневен срок от настъпването на промяна в обстоятелствата в своята регистрация да представи удостоверение за актуално състояние, издадено не по-рано от 6 месеца от съответния компетентен орган по регистрацията, съобразно националното му законодателство;
- търговското представителство е задължено в 7-дневен срок от настъпила промяна в обстоятелствата по регистрацията на представителството да ги декларира писмено в Българската търговско-промишлена палата, която своевременно уведомява за това дирекция "Миграция";
-при наличие на данни, че търговското представителство не отговаря на законовите изисквания, компетентните държавни органи информират Българската търговско-промишлена палата с цел предприемане на действия за заличаването му;
-за извършеното заличаване на търговското представителство се уведомяват органите за административен контрол на чужденците в Република България.
Със изм. ДВ бр.52 от 27 юни 2025г. в чл. 24, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ са въведени изисквания Търговското представителство да е свързано с реално осъществяване на дейност - годишен оборот в размер най-малко на 100 000 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута, изчислена по официалния курс на Българската народна банка, като това е главното основание за предоставяне на право на продължително пребиваване на територията на Република България по смисъла на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Целта на пребиваването на чужд гражданин - търговски представител в страната е да спомага активно в осъществяване на дейността от дружеството, което представлява, като реализира и минимален годишен оборот, какъвто не е настоящият случай. Към заявлението си, подадено на 06.04.2026г. М. М. е приложил само рекламни мейли до търговци в страната, всички изпратени предния ден - на 05.04.2026г., като няма никакви доказателства за сключени реални сделки с тези търговци от името и за сметка на иранското дружество. От извлечението от банковата сметка в банка ДСК, изискано в административното производство е видно захранването й предимно със суми в брой от титуляра, внасяни на каса и през АТМ, както и преводи на средства, извършени от съпругата му Д. Е., за които няма данни за произход. Налични са и постъпления от трети лица, но без да е доказано, че основанието за плащане е именно извършваната от търговския представител дейност в страната, по силата на издадения от БТТП и представен от заявителя Сертификат №1272/14.04.2026г. Свидетелствата на иранския гражданин А. Х. М., че е помогнал за наемане на офис в центъра на С. не са подкрепени със представяне на сключен по този повод договор за наем на същия офис, нито с доказателства за извършвани в офиса бизнес срещи и сключване на сделки, поради което не се кредитират от съда. Не отговаря на изискването за годишен оборот в размер на най-малко 100 000 лева (51129,12 евро) и осъществяването на консултации на клиенти за това, кои са подходящите продукти за тях, за които дава сведение вторият свидетел М. Г. Б.. Договорът за сътрудничество и търговско представителство между „Грийн Белс“ ООД и S. P. R. C. не съдържа никакви конкретни ангажименти за продажба

и реализиране на продукция, а представлява само рамков договор за рекламни и маркетингови дейности, съдействие и координация, като цената се определя за всяка отделна доставка допълнително, в зависимост от продадените материали, без да има фиксирани количества в рамките на срока на договора.
При горните доказателства, правилно и законосъобразно административният орган е преценил, че М. М. не отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ за предоставяне право на продължително пребиваване. Съответно не отговарят на условията на чл. 24, ал.1, т.13 ЗЧРБ (изм. - ДВ, бр. 52 от 2025 г.) – да са членове на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или за постоянно пребиваване неговите съпруга и две деца, за които са издадени отделни заповеди за отказ на посоченото правно основание. Обжалваните административни актове са издадени от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, каквото се твърди в жалбите. Мотивите на административния орган не се опровергаха с представените в съдебното производство доказателства, поради което жалбите следва да се отхвърлят като неоснователни.
При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ съдът определя на 150 / сто и петдесет/ евро.
Така мотивиран, Административен съд София-град, 11 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на М. М., гражданин на И. срещу Отказ №513з-5891/29.05.2026г. на началника на отдел „Миграция“ СДВР за предоставяне на право на продължително пребиваване в РБългария; Д. Е. - гражданка на Ислямска република И. и съпруга на М. М. срещу Заповед №513з-6378/09.06.2026г., издадена от Началник на отдел "Миграция " - СДВР с която е отказано право на продължително пребиваване в Република България; М. К. - непълнолетна гражданка на Ислямска република И., чрез законния й представител и нейна майка - Д. Е. срещу Заповед №513з-6377/09.06.2026г., издадена от Началник на отдел "Миграция" - СДВР, с която е отказано право на продължително пребиваване в Република България и М. С. - гражданка на И., непълнолетна, действаща чрез своята майка Е. Д. - гражданка на Ислямска република И. срещу Заповед №513з-6376/09.06.2026г., издадена от Началник на отдел "Миграция " - СДВР, с която е отказано право на продължително пребиваване в Република България.
ОСЪЖДА М. М., гражданин на И.; Д. Е. - гражданка на И.; М. К. - непълнолетна гражданка на Ислямска република И., чрез законния й представител и нейна майка - Д. Е. и М. С. - гражданка на И., непълнолетна, действаща чрез своята майка Е. Д. - гражданка на Ислямска република И. да заплатят солидарно на Столична дирекция на вътрешните работи – Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) евро.
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд.